

ISTEN KORMÁNYOZZA A LELKIISMERETEDET, VAGY A TÖRVÉNY?

2012. szeptember 16.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

A mai tanításomnak címéül azt adtam: Isten kormányzása alatt akarod élni a lelkiismereti életedet, vagy a törvény alatt? A kegyelemről fogunk természetesen szólni a továbbiakban is. A kegyelem korszakában élő gyülekezeti Test úgy hiszem, hogy nem fedezte még fel igazán, hogy mit is jelent a kegyelem, mert az előző időkorszak, a törvény alatt élő időnek, a törvénykezései alatt élnek.

Tehát a János 1,17-ben olvashatóan tanítja nekünk az Írás, hogy a *kegyelem* és az *igazság* Jézus *Krisztus által* jött el, ebben a korszakban élük. A keresztények valóban nem értik, hogy *miként* kell élni a kegyelem alatt. Hogyan lehet működtetni az életünket a *törvény nélkül*. Bármilyen törvény nélkül.

Saját magadnak is hozhatsz ilyen szabályokat, hogy mit szabad, és mit nem, ezeket is meg fogod szegni. Helyezheted érvénybe életed fölé a keresztény törvényeket például, vagy a zsidótörvényeket is vonatkoztathatod magadra, azokat is meg fogod törni.

Isten belénk teremtett valami *újat*, amit meg kell élnünk, meg kell *ismernünk*, és így fog *jönni* hozzánk az áldások sorozata, a gyarapodás, a gyógyulás és mindaz, mit Isten a számunkra *elrendelt*. Jól bizonyítható a következő verssel, miért *nem* vagyunk törvény alatt.

1TIMÓTHEUS 1,9: Tudván azt, hogy a törvény nem az igazért van, hanem a törvényszegőkért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a latrokért és fertelmesekért, az atya- és anyagyilkosokért, embergyilkosokért.

Folytatja a felsorolást. Az *elveszetteket* sorolja itt, ez nem mi vagyunk. Mert én Isten *igazságává tettem* Krisztusban. Vagyis ez *nem* rám vonatkozik. Mi egy *új papság* alá tartozunk, a *Melkisédek* papsága alá tartozunk, nem a levita papsága rendje szerint van a főpapunk sem. Az Ószövetségben volt a levita papság. Jövő héten talán eljutunk ide is.

2KORINTHUS 9,8: Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Ez az, amit én szeretnék *működésben* látni az életemben. Azt is mondja nekünk az Írás, hogy *növekedjünk* a kegyelemben. Növekednünk kell a *kegyelemben*. Bátorsággal, bizodalommal kell a kegyelem királyi *trónja elé* járulnunk, hogy ott kegyelmet és irgalmat nyerhessünk.

Visszakanyarodunk oda, ahol múlt héten jártunk, az Éden Kertjében a jó és a gonosz tudásának fájához. Ez volt az *egyetlen fa*, amelyről szólt Istennek az *utasítása*, hogy erről a fáról ne egyetek. Ami azt is jelentette, hogy ez volt az *egyetlen kísértési pont* az ördög számára, ahol megkísérthette őket, mert nem volt más tilalom.

Ádám és Éva ennek ellenére *mégis ettek* a tilalom fájának gyümölcséből. Nem engedtek a törvény rendelkezésének. Ma mi a törvény? Ma a prédikátorok világszerte ennek a *fának* a gyümölcséről prédikálnak, hogy *mit szabad* tenni, és *mit nem*. A jó és a rossz ismerete. A jó és a gonosz ismeretéről prédikálnak.

Tegyük fel, hogy 50 km-es sebességkorlátozás van kint, és te nem 50 km-rel haladsz, hanem 90 km-el. Akkor *törvénszegést* követtél el. Ha nincs kitéve korlátozás, akkor szabadon mehetsz, ahogy akarsz. A jó és gonosz tudásának fáját Isten teremtette, és a fa jó volt önmagában. A *törvénynek* egy bizonyos *formáját* mutatta.

A törvény egymagában jó, és a gyümölcs is jó volt. De az *ember* számára *nem volt jó* az a fa, mert az ember *nem képes* arra, hogy *megtartsa* önjelétől a törvényt. Ezért nem volt jó az ember számára. Úgy gondolják, hogy ahhoz, hogy az ember *szentül* élhessen, ahhoz tanítani kell őt a jó és a rossz ismeretére.

A *kereszténység élet fája*, ami azt jelenti egyben, hogy *Istenben bízni*. Úgy gondolják ugyanis az emberek, hogyha meg van bennem a jó és a gonosz ismerete, akkor képes leszek *szentül* élni utána. Ez az ördögnek szemén szedett, 100%-os *hazugsága*. Ráadásul ezt keresztények propagálják.

Ha én újjá tudok születni, és az újjászületésnél képes vagyok *befogadni az új életet*, akkor én már *szent* vagyok. Ha mégis a *törvény alatt* gondolkodsz és élsz, akkor nem fogsz abban az irányban előre haladni, ami valójában vagy. Én már ugyanis *szent* vagyok.

Ezt az állítást az 1Korinthus 1,30-ban találod. Nagyon sokszor hallottátok ezt a verset, hogy *Ő lett nekünk szentségül*. Jézus Krisztus lett a mi szentségünk.

El kell jutnunk tehát arra a pontra, hogy fel kell *fedeznünk*, hogy mi vagyunk a *szentek*. Miután ez az *ismeret* meg van bennem, akkor tudok abba az *irányba* elindulni az életemben, hogy *úgy viselkedem*, mint ahogy azt a *szent emberek* megélik.

Ugyanígy fel kell *fedeznem* magamban, hogy én vagyok a *megigazult*, az igaz, Isten előtt, és utána megkeresem azokat a *cselekedeteket*, amelyeket az igaz emberek cselekednek. A *vallásosság* mindig azon munkálkodik, és arra ösztönöz minket, hogy azokat a dolgokat próbáljuk megszerezni magunknak, amelyek valójában már vagyunk.

Így nem is fognak eljutni oda, amik ők valójában belül, a belső emberben olyanok, mert nem tudják. Az *ismeret hiányának* az oka miatt van ez. A *Biblia* úgy mondja: *a Krisztussal együtt ültettem*. A *vallásosság* azt mondja: erőm megpróbálásával próbálok oda ültetni.

Az *Írás* azt mondja: az Úrral *már oda ültettünk* a mennyei helyekre. Vagyis én a mennyei helyeken *ülök a Krisztussal*. Nem akkor kerülök oda, érkezem oda, amikor a fizikai halálom pillanatában kiköltözöm a testemből.

Tudjuk, hogy amikor elköltözünk a testből, akkor *hazaköltözünk az Úrhoz*, de én már most az *ígéret földjén* vagyok. Ezért el kell kezdenem *úgy viselkedni* is, mint ami vagyok. Az egésznek a lényege itt jön be, az *elme megújítása*.

Ezért figyelmeztet az Írás, hogy *ne szánjátok* magatokat e világhoz. Ne oda számoljátok magatokat. Keresztények mégis, amikor istentiszteletekre járnak, akkor a jó és a gonosz tudásának fájáról táplálják őket.

A választás lehetősége megvolt az Éden Kertjében is, ott volt ugyanis az *élet fája* is. Mellette a *jó és a gonosz tudásának a fája* is. Isten közölte velük, hogy a Kert minden fájáról szabadon ehettek, arról az *egyről ne egyetek*. És arról ettek.

Mivel a parancsolat megvolt, a *törvény* megvolt, ez adta a *bűnnek az erejét*. Mert amikor megvan a *törvény*, akkor tud az ördög azon a ponton *kísérteni*.

1MÓZES 3,7: És megnyilatkozásának mindkettőjüknek szemei, és észrevették, hogy meztelenek; fügefalevelet aggatának azért össze, és körülkötöket csináltak maguknak.

Előtte vakok voltak? Nem tudták előtte, mielőtt ettek a gyümölcsből, hogy ugyanúgy meztelenek? A fizikai szemük biztos nem volt vak. Mi az, ami megnyílt?

A *kegyelem prédikátorokat* hallgatom mostanában leginkább, és azt mondják, hogy a szellemi szemeik nyíltak meg. Ez nem igaz. Hiszen olvasod azt, hogy Ádám volt az, aki *elnevezte* az összes teremtményét Istennek, a bogaraktól kezdve, az állatokat, a fákat, Isten teremtségeit. Ő *adott nevet* mindazoknak.

Amiről megfélemeznek tehát, hogy Ádám, amikor engedetlen volt, akkor a szellemi halál állapotába került, *elszakadt a szellemében* Istentől. Előtte *szellemileg élő* volt Isten előtt, ezért a szelleméből vette ezt a tudást, nem a fejéből. Ami történt valójában, hogy *elveszetté* lett, és kárhozat, *bűntudat* kezdte terhelni. Istentől elkülönülve, *szellemi halálba* került, mint a világ, pontosan úgy.

Mikor *nincs bennük a Krisztus* akkor pontosan úgy élnek, mint az ördög. Úgy is élhetnek. Az ördögnek nincs a birtokában kijelentés, az *elveszetteknek sem* adatik meg a *kijelentés*. Az *elme* birodalmából működnek és az *érzelmeikből*.

A *bűntudatukra* ébredtek rá, miután ettek abból a gyümölcsből. Ezt teszi ma is a *törvény* a bűnösökkel. *Felfedi* a szemük előtt azt, hogy *szükségük van egy Megváltóra*, mert bűnösök. Ezért fügefalevelekből kis ruhát készítettek maguknak.

A szomorú dolog, hogy *választhatták volna* az élet fáját is, mert minden fa, rendelkezésükre állt, minden fáról ehetek volna szabadon. Az élet fájáról is ehetek volna, mégis a jó és gonosz tudásának gyümölcsét választották.

Ezért neked ma ugyanígy felmerül a kérdés, hogy mit szeretnél? Azt szeretnéd-e, hogy *Isten kormányozza* az életedet az megigazultság által, és a lelkiismeretedet, vagy a *törvény* *kormányozza* a lelkiismeretedet a kárhoztatással?

Az ember elmehet a bibliaiskolába, ahogy én is elmentem. Millió számra tömődik bele a *törvényt*. Mindenféle alapelvekkel *terhelnek*, hogy miként lehetsz nagy és neves vezető, ezt kell tenned, azt kell tenned. Három évet jegyzetelhetsz.

Utána kimentem a világba, és a *Szellem* vezérelt. Mindazokat, amit ott tanítottak, mindegyiket meg kellett szegnem, és *másként vezetett* a Szellem. Mindegyik alapelvben. Tehát azok *törvényekké váltak*.

Nézd meg Jézust, miközben a Szellemet követte. Volt, hogy a földre köpött, sarat formált, és azt tette a vak szemére. Mit tett? Ugyanazt, amit nekünk is kell tennünk. A *Szellemet* kell követnünk. Ezt például nem javaslom neked, hogy megkísérelj bárkivel is.

A János 16,8 mondja, hogy a *Szent Szellem* az, aki *megfeddi* a világot a bűn dolgában. *Minket* pedig a *megigazultság* dolgában győz meg. Gondold csak ezt meg, ez magának Jézusnak a szavai.

Vagyis téged, miután újjászülettél, a *Szent Szellem nem fog megfeddeni* a bűn dolgában, a te saját *lelkiismereted* fogja jelezni a bűntudat által. A *Szent Szellem* arról fog meggyőzni, hogy *megigazult* vagy. Mert te vagy Krisztusnak az *igazsága*. Arra fog emlékeztetni, hogy te vagy Isten *igazsága* Krisztusban, haladj tovább. *Menj tovább*.

A világ még *nem igazítottatott* meg. A világ, aki az elveszett voltában van, az ő segítségükre van a *Szent Szellem* abban, hogy *megítéli* őket a *bűn* dolgában, hogy meglássák azt, hogy szükségük van egy *Üdvözítőre*.

Én *újjászülettem*, nekem *örök életem* van, és bennem *lakozik a Szent Szellem*. Isten nem akarja, hogy azért, mert én *elvéctem* a célt, vagy célirányt, ezért én kárhoztassam magam. Engem továbbra is a *megigazultság* felől fog meggyőzni.

A gyermek, mikor kezd járni, az első lépéseit teszi, bizony lesz, hogy elesik. És azt mondd neki: te bűnös kelj fel azonnal, mi baj van veled? Az emberi hagyományok, a gyülekezeti *hagyományok*... A mi *szellemünk* az, ami *meggyőz* erről.

A bibliaiskolában belém sulykoltak jönnek elő. Mindig azt mondták nekünk, hogyha így tesszük, meg úgy tesszük, akkor nem jól tesszük. Ma pedig én mindent úgy csinállok – elfordulva azoktól –, amiket a *Szent Szellem mutat* nekem, *Őt követem*.

Tudod-e azt, hogy egy *tökéletes lelkiismerettel* képes vagy élni? Mert a rossz lelkiismerettől *szabaddá* tettünk. Ezt fogom nektek most elmagyarázni.

A tanításokat, amit jelenleg lehet ma hallani a TV-ben például, azokat ki kell igazítani. Rám ugyan nem hallgatnak, hogy hogyan igazítom ezeket, mert nem ismernek engem. De ugyanúgy hiteberek, mint én, és a kegyelem Evangéliumát hirdetik, ami a Páli Evangélium.

Jesse amikor elragadtatott a mennybe, Pál ezt kérdezte tőle: az én Evangéliumom hirdeted-e vajon? A *kegyelem Evangéliuma*. Ez egy *új út*, amin járnunk kell, és meg kell tanulnunk *működni* is benne, élni benne, a kegyelem Evangéliumában.

ZSIDÓ 7,11: Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a lévitai papság által, mert a nép ez alatt kapta a törvényt, mi szükség volna akkor arra, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint, akit nem az Áron rendje szerint neveznek?

Ha a lévitai papság által elérhető lett volna ez a tökéletesség, az Ároni rend szerint... De mi nem a szerint vagyunk, mi a *Melkisédek rend* szerint vagyunk. Akkor volt törvény a régi rend szerint és az *eltöröltetett*.

ZSIDÓ 9,9: Amely példázat arra az időre, amikor olyan ajándékokat és áldozatokat mutattak be, amelyek nem képesek lelkiismeretében tökéletessé tenni a szolgálattevőt.

Egy *tökéletes lelkiismeretre* törekszünk. Látjuk, hogy erről szól az Írás. Mi az, amikor azt mondhatjuk, hogy egy *tökéletes lelkiismeret*? A *tökéletes lelkiismeret* az, amelyben *nincs jelen a bűntudat*.

Ezért volt szükségünk egy *új papságra*, mert a *törvény* a benne élőt *bűntudat teljessé* teszi. És a *bűntudattal teljes lelkiismeret* az a *lelkiismeret*, amely *nem tökéletes*. A mi lelkiismeretünkről tanítottam nektek, hogy mikor újjászületünk, a mi lelkiismeretünk is vallásos. Mondhatnánk, hogy *szent, tiszta*. Pontosan olyan *tiszta*, mint maga *Jézus*. És arról is meggyőz téged, hogy rosszul teszed, ha levágatod a hajadat, például. Vagy rúzsozod, vagy kikened magad. Volt, aki úgy hitte, *téves tanítások* által, hogy a halálos bűnt követte ezzel el. Az ördög *hiteti* ezt el. Mert a hosszú hajak befonogatását is *tévesen értelmezik* az igeversből, *törvényt* fabrikáltak belőle.

Ha valaki ezt a *bűntudat teljességet* hordozza magában, akkor nem fogja tudni élvezni az életét, mert *nincs hite*. Addig tehát, amíg nem foglalkozol saját magad a *bűntudattal teljes lelkiismerettel*, addig nem fogod élvezni az életet.

Mit gondoltok, vajon miért van az, hogy a Gyülekezetnek nincs ereje? A *hit* ugyanis *nem működik* az életükbe, amíg *bűntudat teljese*k. *Lezárul* a hitük. Miután ezt most átlátom, tisztán látom azt is, hogy mi az, amit az ördög tesz.

Miután én *szabad lettem* ezektől, mindenkit szeretnék *szabaddá tenni*, aki ki akar onnan jönni. Nagyon sok tanításnak kell még itt jönnie. Miután az ember a *kegyelem útjára* tér, és *szabaddá* lesz, akkor *jön hozzá a kijelentés*. Olyan dolgokat látok meg, amit soha előtte nem láttam. Olyan mintha most kezdeném újra az elejéről.

ZSÍDÓ 10,22: Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel.

Mitől tisztult meg a lelkiismeretünk? A rossz, a gonosz lelkiismeretünk? A *bűntudattal teljes lelkiismeret*, a gonosz lelkiismeret? Ez a *bűntudatteljesség visszafog* minket abban, hogy nem tudunk olyan bátran *odajárulni* Isten elé, pedig oda *meghívást* kaptunk. Járuljunk oda a *kegyelem királyi trónja* elé.

Ez a gonosz lelkiismeret, a *bűnnel teljes lelkiismeret*, a megpecsételt lelkiismeret egész nap a *törvény felől gondolkodik*. Tehát ez a megpecsételt lelkiismeret egész nap a *törvény felől*, a *bűn felől*, a *kárhozat felől gondolkodik*.

Pár évvel ezelőtt volt, hogy a reptérre mentem. Egy magas, magyar emberrel találkoztam ott, egy nagy növésűvel, aki ment ki az Egyesült Államokba, emigrált. Baptista volt. A kis gyermekét próbálta követni, amerre szaladgált. Egy picit el kezdtem beszélgetni vele.

Azonnal elkezdett a magyarok bűneiről beszélni. És a barátairól, hogy milyen borzasztó, ahogy élnek, és nincs remény a számukra. Különben harminc percig hallgattam ezt, telve volt vele, át volt itatva vele.

A végén kaptam egy szót az Úrtól, hogy mit is mondjak neki. Mondtam neki: én *hiszek a megbocsátásban*, és ez teljesen ledöbbsentette. Mondta, hogy igen, én is, úgy annyira, amennyire.

Megmondom nektek, hogy én miben hiszek. A mi *bűneink megbocsátást nyertek* 2000 évvel ezelőtt. Akkor történt, hogy a *múlt, jelen, és jövő* bűneink megbocsáttattak. A *bűnök megvallása a zsidók számára* volt, és a *törvény alatt* volt. Keresztények számára a Bibliában nem találsz meg a bűneink megvallásának tanát.

Ez a legnagyobb üzlet, amit találsz a keresztény világban. És nem létezik. Tehát az 1János 1,9 szerint, ha olvasod az Igét, ott nemcsak a bűnök megvallása, hanem az *áldozatokra* is hivatkozhat az vers, a *szótő* szerint. Én nem megyek vissza erre a tanításra, de elmondtam nektek, hogy a *bűneikből mi megtisztítottunk*. Ez egy elvégzett, *bevégzett munka*.

A probléma főleg ebben az országban, hogy *nem hiszik* a hívők, hogy a Jézus megváltása az egy *bevégzett, egy teljes munka*. Még azt is tanítják némelyek, hogy az ezer év Millennium során, még újra meg lesznek a hívők próbálva az üdvösség tekintetében. Ez egy *esztelen* evangélium. Ez *nem az örömhír* evangéliuma.

Akkor, amikor tökéletes lelkiismeretről beszélünk, az azt jelenti, hogy nincs bűntudatom, nincs kárhoztatásom. Ha *elvétem*, akkor ez a tökéletes lelkiismeretem arra fog engem emlékeztetni, hogy én már *megszabadítást* nyertem attól a rossztól, amit tettem. Ezért képes vagyok *tovább menni*, és végezni az Úr munkáit.

ZSIDÓ 10,35: Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.

Nagy *jutalommal* jár a bizodalmonk *megőrzése*. Ezért nem dobom el én a bizodalmatomat, és nem dobom el a hitemet, ha valami ilyennel szembesülnék, hanem tovább megyek, hiszen el kell *változnunk* dicsőségről dicsőségre, hitről hitre, folyamatosan *növekedni* kell.

Isten képére és hasonlatosságára teremtetünk, de ebben a *világban élünk*, és az újjá nem teremtetett életünk során a *világ programozott* minket, a gondolkodásmódunkban is. Az Írás tisztán mondja, hogy *vetközzétek le* azt az ó embert, és *öltözzétek fel* az újembert.

Tudjátok-e, hogy mi az ördögnek a terve? Az ördögnek az a terve, hogy téged a *bűntudat terheltségében* tartson, oly annyira, hogy ne legyen bizodalmad Istenben. Képes vagy azonban ellenállni az ördög ezen szándékának is, mert ő legyőzetett! Ő legyőzetett, és ő egy senki, és nincs szellemi fegyverzete, ezért *nem jelent fenyegetést* a számodra. És ezért mondja az Írás: minden gondodat vedd az Úrra.

1JÁNOS 3,20-21: Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel, és mindent tud. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmonk van az Istenhez.

Amikor *követjük* a Szellemet. Amikor *nem vádol* minket a szívünk, akkor van *bizodalmonk* Istenhez. Mikor van nagy bizodalmonk? Amikor a szellemünk *nem kárhoztat* minket. Vagyis nem Isten kárhoztat minket, a saját *szellemünk kárhoztat* minket.

Ezért mindenkinek a saját *szellemével kell foglalkozni*, és mindazokkal a törvényekkel, amelyeket oda behelyezünk. Ezért *ne csinálj* magadnak *törvényeket*. Ne fogadd el a törvényeket. *Ne fogadd el* a keresztény törvényeket, ne fogadd el a zsidótörvényeket magadra nézve.

Tegyük fel, azt mondod magadnak: ezután nem eszem hétfőn, böjtölök. Hétfőnként böjtöt tartok. A következő hétfőn falánk módon fogsz esetleg enni. Azonnal megszegted azt a törvényt. Mindenféle *törvényeket hozunk* magunknak. Két órát fogom a Bibliámat olvasni naponta. Örölsz neki, ha egy hét alatt annyit olvasod majd.

Tehát magunkat *tömködjük* tele ilyen törvényekkel, utána *küszködünk* vele, és próbáljuk azt megtartani, és *leterhel* minket. Mi szeretnénk, ha a *szívünk szabad* lenne a kárhoztatásoktól. Ne kárhoztasson minket a szívünk.

A 20. vers mondja: „Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel, és mindent tud”. Még akkor is, ha a te szíved vádol téged, Isten azt mondja neked, hogy én *nagyobb* vagyok a te szívednél, és én *kegyelemmel* vagyok a te szíved iránt.

A legtöbb embernek nincs megújítva az elméje. *Figyelmeztet* az Ige: És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti *elmétek megújítása* által. Hogyan képes az ember eldobni a bizodalját Isten felé?

Úgy, hogy ha *megengedi*, hogy a *szíve kárhoztassa* őt. Ez az, amit az emberrel tesz a *bűntudat*. Az ember kárhoztatva érzi magát. *Kárhoztatva* érzi magát, mert *bűntudat* terheli. Valahol beszedtük magunknak, vagy a törvényből, vagy valahonnan. Belénk került.

És ilyenkor az ember úgy érzi, hogy elvesztette a jutalmát. Nagyon kell vigyázni arra, hogy a *lelkiismeretünket* tökéletességben tartsuk. Felmerül a kérdés, hogy hiszed-e, hogy Isten nem tulajdonít, *nem számít be* neked bűnt? Hogy a Jézus Szent Vére *letörölte*, elmosta a bűneidet, mindet?

A bibliaiskolában azt tanították, hogy *kitörölte* úgy, hogy *nyoma sincs*, tehát *nincs feljegyezve*, hogy mit tettél. Ha Jézus valóban így *elvitte* a bűneidet, akkor neked *nem lenne szabad emlékezned* a bűneidre. Soha többé.

Ez azt jelenti, hogy magadnak nem lenne szabad így beszólnod: Ó Uram mit tettem! Ó Uram mit tettem! Mert ez a *bűntudatodnak a hangja*.

A Kenneth Hagin bibliaiskolában árusították a könyveit. És az egyik tanítónk ott volt, és elmondott bizonyos dolgot, amit Hagin tett. Hagin azt megvallotta, és *továbbment*.

Még ha ezen törvény alatt tartod magad, hogy megvallod a bűnödöt, ha megvallod, utána *szabadon továbbmehetsz*, akkor is hinned kell, hogy *neked megbocsáttatott*. Én is ezt tanítottam, mert ennyit tudtam erről. Tudtam, hogy nekem utána megbocsáttatott.

A tanító azt mondta: ha én ezt tettem volna, két hétbe tellett volna, míg fel tudok újra állni. A hölgy úgy gondolta, hogy neki nincs erős hite ebben, hogy azonnal tudomásul veszi az *eltörlését*. Kárhoztatta volna magát. Teljesen új világba csöppen az ember, amikor megtudja, hogy neki *teljesen megbocsáttatott*.

Róma levélből bemutattam, bebizonyítottam nektek pár évvel ezelőtt, akkor sem vette senki tudomásul. De akármelyik könyvet veszed elő, ugyanazt mondja. Ha az ember vallásos szemüveggel nézi, akkor nem fogja látni.

Szlovákiában volt egy József nevű ismerősöm, hetednapos adventista pásztor volt. Kérdeztem, hogy miként vagy képes arra, hogy a törvénynek a pásztora legyél? Olvastad a Galata levelet? Azt válaszolta: igen olvastam a Galata levelet, de vakon olvastam. Most tisztán látom.

Tehát meg kell *nyílni* a megértésünk *szemeinek*, és most ezt imádkozom felettetek rendszeresen, hogy *lássatok*. Mert ez egy jó élet, egy megjutalmazó élet. Isten *megjutalmaz* benneteket, elküldi hozzátok ezeket. Nem is tudjátok, hogy miben vagytok részesek. Jó az Úrnak *áldottjaként* lenni.

El kell jutni arra a helyre, amikor az ember ráébred, hogy ugyan, még ha el is vétettem a célba érést, akkor is Istennek a *megigazultsága* vagyok. A bűneimtől *megtisztítottam*, és ezt őrzöm a lelkiismeretemben.

A múltkorában tettem valamit, amikor már benne voltam ezekben a tanításokban. Nekünk, prédikátoroknak azt tanították, hogy azonnal meg kell vallanod, amit tettél, egy pillanatot se legyen addig. Rajtakapom magam, hogy miért vallok meg, ha nekem már megbocsáttatott?

Megkérdeztem magamtól: vajon ezt most miért tettem? És a *gondolkodásom* teljesen *megváltozott*. Ráébredtem, hogy se Istent nem bántottam meg vele, se mást, és amire igazán szükségem van, hogy még *több kegyelmet* nyerjek.

Az addigiakat se kiérdekeltem, hanem *kegyelemből* téttem Isten *igazságává*. Ha a szívünk *nem kárhoztat* minket, akkor tudunk *továbbmenni*. Azt meg kell azonban érteni, hogy a szívünk kárhoztatni fog. Amikor olyan dolgokat teszel, a *szíved jelzi* azt.

Mondhatod, hogy szabad vagyok a bűntudattól és továbbra is azokat a dolgokat teszed, és úgy élsz, de ez egy hazugság így, mert továbbra is a bűntudat alatt leszel. Ezért erősen hangsúlyozták a régiek is a *szent életet*, vagyis le kell vetkőzni a régi élet dolgait.

De ez a bűntudatosságunk arra hajthat minket esetleg, hogy olyan dolgokon tépelődjünk, amit húsz évvel ezelőtt tettünk, mert ebbe az irányban fog vezetni téged. Vagy lehet, hogy már akkor érezted, hogy az Úr merre akart vezetni, de még annyira csecsemő voltál, és elvétetted.

A lényeg, hogy *nem* azért próbálok szentül élni, hogy Isten *tetszésére* legyek. Azon a napon, amikor újjászülettem, *szenté lettem*. Azon a napon, amikor üdvözültem, *igazzá téttem*. Azon a napon, amikor üdvözültem, *gyarapodó* lettem. Azon a napon, amikor üdvözültem, akkor *meggyógyultam*. Hallelúja.

A legtöbb keresztény próbál szent lenni. Én pedig elfogadtam ezt a helyet, nekem *megvan* ez a helyem. Én *szent vagyok*. 1Korinthus 1,30 szerint, én az Ige cselekvője akkor vagyok, ha ezt *kijelentem* magamról. Lehet, hogy te ezt nem hiszed. Ezért lapozzunk el oda, hogy mit ír ott az Írás.

1KORINTHUS 1,30: Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, aki bölcsességül lett nekünk Istentől, és megigazulásul, szentségül és váltságul.

A Biblia azt is mondja, hogy szentség nélkül senki nem fogja meglátni az Urat. Én úgy hiszem, hogy én most elfogadtam a szentségemet.

Mondjad: *Elfogadtam a szentségemet, mert Jézus tett engem szentté. Ezért én szent vagyok. Áldott legyen az Úr neve.*

Azon a napon, amikor üdvözültem, akkor *szent lettem*, és ez az életvezetésemnek az *útiránya*. Még akkor is, ha nem szent dolgokat teszek, akkor is szent vagyok. A bűneimtől *megtisztítottam* ugyanis. Megbocsáttatott nekem. Száz különböző módon képes vagyok nektek ezt bebizonyítani.

A *tízparancsolat* kövén időzhetünk még. Ezek a parancsolatok jók voltak. Arra voltak jók, hogy *megmutassák* az embernek, hogy szüksége van az *üdvözítőre*. De most hol vagyunk? Már megvan az *Üdvözítőnk*, és a parancsolatai be vannak *írva* a szívünkbe. Bent vannak.

Ezért, ettől a bizodalom problémától meg kell szabadulnunk. Meg kell tanulnunk arról a helyről élni az életünket, ahova Ő helyezett minket. Mert én *szentté tettem*. És én *meggyógyultam*, és én *igazzá tettem*, és *gyarapodóvá lettem*.

Az a hely, amivé Isten engem tett, annak az irányába kell tenni a törekvéseimet. Vagyis *ki kell vennem az elméből* a szükség, a hiány és a szegénység elgondolásait, mert én az Úrhoz tartozom.

Felmerül a kérdés: szentül kell-e éljek ahhoz, hogy Istennek a tetszésére legyek? Nem kell. Tehát ezért nem ítélt el engem a szívem. Jól megértem ezt. Én szent vagyok, *szentté tettem*.

A probléma tehát ott merül fel, hogy *nem különítik el* a szellemet a lélektől és a testtől. A legtöbb keresztény azt sem tudja, hogy ő egy *szellem*. Az örök élet a szellemünkbe került bele, és odaköltözött a Szent Szellem, és vegyült a mi szellemünkkel.

Van *testünk*, ami ezen felett bolondul viselkedik. A testünk esztelenkedik, mondja az egyik prédikátor. Ezért mondja Pál, hogy én a szellemi ember, sanyargatom, megsanyargatom, kordába tartom, alávetem a testemet, és nem engedem közben, hogy a szívem kárhoztasson engem.

Elfogadom ezeket a jutalmakat. Hozzad nekem Uram. Repülőgép is jöhetne, de nekem nincs szükségem egy repülőgépre, mert ahhoz kellene leszállópálya is például. De egy helikoptert azért elfogadnék.

Kellene látnunk tehát most már jobban, hogy mi az, amit a *vallásosság*, hagyományok tettek az emberrel. Ez a *kegyelem* Evangéliuma az, ami *szabaddá teszi* az embert a gonosz lelkiismerettől.

Az ördög nem szívesen látja, hogy te szabaddá leszel ettől a rossz lelkiismerettől. Azt szeretné, ha a lelkiismeretedet azon a sötét területen tartanád, ahol rossz a lelkiismeret, mert akkor a *hited* garantáltan *nem fog működni*.

Láttam újonnan született keresztényeket, mindent rosszul tettek, ami csak létezik. A legrosszabb dolgokat kimondták. És Isten ennek ellenére *megáldotta* őket. Szerették az Urat. Fogalmuk nem volt róla, hogy mit és miként, amíg valamelyik keresztény meg nem ragadta őket. Utána eltűnnek.

Mert a törvényt nincs ember, aki meg tudná tartani. Miért nem engedjük meg nekik, hogy *felnövekedjenek* szellemben? Ez a kárhoztatás ez *elítéli* a másikat, és az pont ellentéte annak, hogy *szeretni* tudd a másikat.

A bűntudattal terhelt ember a *másikat is kárhoztatni* fogja. És ezek azok, akik az első helyen az Istenről is kezdenek rossz dolgokat is elképzelni és hinni. Azt fogják mondani, hogy, Isten tette azt.

Joe Christian, a példa. A kisgyermeküket elvesztették, és azt mondta nekik a keresztény testvérük, hogy Isten tette ezt veletek. Azonnal *kárhozat alá* tette őket, keresztény *ítélő bírák* jöttek. A jó és a gonosz tudásának fájáról ettek ők. A Biblia mondja, hogy *ne ítélezzünk*, hogy mi se ítéltessünk.

Istennek *nincs* ilyen szolgálata, hogy keresztény ítélobíra. Istennek csak olyan szolgálatai vannak, akik ők magukat a hit védelmezőinek, oltalmazóinak tartják. Pedig ők az ördögnek a küldöttei. Mit mondott erről Hagin?

A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítson. Ez nem az ördögről szólt igazán, hanem az Evangélium *tévtaníróiról*, akik a világon mindenhol hirdetik ezt. Más keresztények. Legtöbbjük újjászületve sincs.

Én jártam gyülekezetbe, minden héten ott voltam, 33 éves koromig. Nem ítéltünk senkit, csak teleöntöttük az autónkat sörrel, és elmentünk inni. Tehát az anyagi világban élő keresztények voltunk. Pedig a Melkisédek papságához tartozunk. Az mind *áldásokból* áll. Nincsenek átkok.

Volt, amikor Pálnak Pétert is meg kellett dorgálnia ezért. Mert amikor a zsidó testvérei jöttek látogatóba, akkor elkülönítette magát a pogányoktól, és külön a zsidó testvéreivel ült le enni.

Megnézzük a következő Igét, a Zsidókhoz írt levélből így kikerekedik, és érthetővé válik. Az oltár, aki körül itt hivatkozik az Írás, az *Jézus* lesz, a Júda törzséből való.

ZSIDÓ 7,13: Mert akiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, amelyből senki sem szolgált az oltár körül.

Jézus a mi főpapunk. És Ő nem abból a törzsből való, mint az ószövetségi papság. Tehát Ő a Júda törzséből származott.

7,16: Aki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett.

Ő nem parancsolatból született. Az enyészhetetlen, az *örök élet ereje* által született.

7,18: Mert az előbbi parancsolat eltöröltetik, mivelhogy erőtlen és haszontalan.

7,19: Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, amely által közeledünk az Istenhez.

Látjátok-e, hogy a törvény senkit nem tett tökéletessé? Senkit nem tett szentté. Miért pazarolják az idejüket a keresztények ezzel? Azért, mert *nincsenek* birtokában ennek a *tudásnak*. Először, kell, hogy legyenek olyanok Isten birtokában, akik valóban *szabadokká* lesznek.

Mondtam a pásztoraimnak, hogy látszik rajtatok, hogy legalizációban vagytok. Ezeket a tanításokat újra és újra és újra kell hallgatnotok, hogy onnan *kiszabaduljatok*. Én boldog vagyok. Mondják is, hogy meg lehet mondani rólam.

Látszik az az emberen, hogyha *elnyomott* és depressziós. Azt is meg lehet mondani, ha valaki *felszabadult* és boldog. Ha az embernek *öröm* van a szemében, akkor az az *arcán* is ott van. Nem? Ha az ember benne van ebben az Evangéliumban, akkor bizony *szabaddá* lesz, mindattól, amit előzőleg belénk gyömöszöltek.

Ezért is hívja fel a figyelmünket, hogy *növekedjete* ebben a *kegyelemben*. Járuljatok bizodalommal, *bátorsággal* a kegyelem királyi *trónja* elé, hogy irgalmat nyerjete, kegyelmet találjatek. Mi a baj azzal, hogy odamennénk bátran a trón elé? Kárhoztat minket a szív.

Mi a kegyelem Evangéliuma alá tartozunk. Ott lehet *elfogadni* a gyógyulást, ott lehet elfogadni mindazt az áldást, amivel Isten *megáldott* minket. Az üzenet kimegy a világba, a

tanításmondón is több ezren hallgatják hetente. És ezt a szerződést a jövő évre is megkötöttük. Hallelúja. Telefonvonalon tehát hívható, és mindenki hallgathatja.

Egész nap van egy gyógyító kenet a gyűrűs újbán, a jobb kézfejen. Szüksége van itt valakinek erre a gyógyulásra? Igen. Meg fog ma gyógyulni. A fájdalom már különben elmúlt belőle, ez 'terhességi vajúdás' által jött, a *Szent Szellem hozta*. Úgy gyógyult meg.

Ez az egyik útja a gyógyulásnak. Van, amikor bevillanásszerűen jön, az a *gyógyítások ajándékai*. Néha úgy érzékeljük, hogy az a baj a saját testünkben van, pedig nem a miénk, a Szent Szellem hozza, és valakinek a gyógyulása.

Álljunk fel! Mindenki mondja: *Én boldog vagyok, és szabad vagyok! És a kegyelem életét élem. Szeretem az Úr Jézust, Ő fizetett meg mindezért. Minden rossztól megtisztított az Ő vére és én igaz vagyok Isten előtt. És szent vagyok, és megváltott vagyok. A mai naptól én vagyok az Ő szentsége. És efelé járok és kelek minden nap. Hogy pontosan olyanná legyek, mint Jézus. Köszönöm Uram. Befogadom ezt ma. Minden szükségem betöltetett. Megkötöm az ördögöt. Egy ellenem készült fegyver sem lesz jó szerencsés, mert én vagyok Isten igazsága Krisztusban. Ámen.*

Áldott legyen az Úr Jézus ezért mindörökké.